

Kor 220 Eşlik Dersine İlişkin Genel Konular

- Müziksel anlamda uyum, icracıların müzikal ifadelerini ortak bir anlayış, ahenk ve bütünlükle içerisinde gerçekleştirebilmeleri olarak tanımlanabilir.

- Müziğin sahip olduğu yapıya ve müzisyenlerin eserdeki pozisyonuna göre partiler eşit önemde ya da farklı önemlerde olabilir. Partilerin eşit önemde olması durumunda müzisyenler birbirleri ile karşılıklı bir alışveriş içerisinde olurlar.

- Eşit önemde olmayan partilerin seslendirilmesinde ise çoğunlukla önemi az olan parti, önemi fazla olan partiye daha fazla uyum gösterme eğilimindedir (Yüksel, 2010:2,3).

- Eşlik dersinde şancı ve piyanist arasında eserlerin iyi bir şekilde icra edilebilmesi için uyum ve birliktelik enönemli beceriler olarak görülebilir.

- Zamanlama olgusu, birliktelik/ansamblı açısından şancı ve piyanist arasında en belirgin şekilde öne çıkan bir unsur olarak görülebilir. Eşlikçinin tempoyu koruması ve soliste uyum sağlaması en önemli unsurlardan biri olarak görülürken, şancının kendi partisinde tempo ve tempo değişimlerinde kesinlik ve netliğe sahip olması uyum ve birliktelik için oldukça önemli bir beceri olarak kabul edilebilir.

- Ayrıca eşlik dersleri entonasyon olgusunu destekleyici bir ders görünümündedir. Buna bağlı olarak şancının entonasyon sorunu olduğu yerleri önceden çalışmalarında tespit ederek gelmesi ile piyanoyla soruna özel bölgeleri çalışmak, eseri doğru öğrenilmesinde etkin bir rol oynayabilir.

- Şan öğrencilerinin bu derse kendi partilerinden (solfej, söz , yorum v.b. Gibi unsurlarda) olabilecek en emin şekilde gelmeleri, eşlik dersinden en verimli sonuçları elde etmelerine yardımcı olacağı düşünülmektedir.

- Kaynakça: Yüksel (2010) Piyano Eşlikli Şan Performansında Eşlikçinin Algısal ve Psikomotor Becerileri, Deneyimi ve Piyanistik Düzeyinin Zamanlama Uyumuyla İlişkisi